

Stosowanie postępowania zaocznego na wzór ustawy o postępowaniu cywilnym jest przed sądem polubownym niedopuszczalne. Mimo niewdania się strony w spór, sąd polubowny ma obowiązek stwierdzenia stanu faktycznego i jego oceny i tylko w tych granicach może zużytkować zaniechanie procesowe strony jako podstawę do przyjęcia spornych faktów za prawdziwe.

**Orzeczenie Sądu Najwyższego
z dnia 21 listopada 1930 r.
C 291/30**

Z uzasadnienia:

(...) Przesłuchanie w myśl § 619 u. p. c. ma ten sam cel i to samo znaczenie, co przesłuchanie strony w myśl § 141 u. p. c. Celem jego jest wyjaśnienie okoliczności sprawy. Okoliczności nowe, przez stronę przytoczone, mogą zaś być przyjęte przez Sąd pod uwagę tylko wówczas, gdy adwokat, prowadzący sprawę, włączy je do własnego przedstawienia sprawy na rozprawie. Jedynie w celu utrzymania małżeństwa w mocy Sąd może owe nowe okoliczności zbadać i uwzględnić z urzędu. (...)

Stosowanie postępowania zaocznego na wzór ustawy o postępowaniu cywilnym jest przed sądem polubownym niedopuszczalne. Mimo niewdania się strony w spór, sąd polubowny ma obowiązek stwierdzenia stanu faktycznego i jego oceny i tylko w tych granicach może zużytkować zaniechanie procesowe strony jako podstawę do przyjęcia spornych faktów za prawdziwe. (...)

Źródło: Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny 1931, s. 522